

URADNI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

24. kos.

V LJUBLJANI, DNE 25. JANUARJA 1930.

Letnik I.

Vsebina:

109. Zakon o zaščiti avtorske pravice. | Razne objave iz «Službenih Novin».

Zakoni in kraljevske uredbe.

109.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega
ministra za prosveto po zaslišanju predsednika
Našega ministrskega sveta.

Zakon

o zaščiti avtorske pravice,*

ki se glasi:

1. Obči predpisi.

§ 1.

S tem zakonom se zaščitujejo:

- 1.) vsako književno in umetniško delo (§ 3.), ki je izšlo (§ 8.) prvokrat v kraljevini Jugoslaviji;
- 2.) književna in umetniška dela (§ 3.) jugoslovanskega državljana, ne glede na to, ali so izšla v kraljevini Jugoslaviji ali v inozemstvu ali pa sploh niso izšla;
- 3.) vsako književno delo inozemskega državljana, ki je izšlo (§ 8.) v srbsko-hrvatsko-slovenskem jeziku v inozemstvu.

§ 2.

Glede zaščite književnih in umetniških del (§ 3.) inozemskega državljana, ki so izšla ali so bila objavljena (§ 8.) v inozemstvu, veljajo predpisi dotične

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 27. decembra 1929., št. 304/CXXIX.

mednarodne pogodbe. Če take pogodbe ni, uživajo inozemski državljani po tem zakonu zaščito svojih del v kraljevini Jugoslaviji samo, ako velja vzajemnost.

Obstoj vzajemnosti mora dokazati oseba, ki se hoče okoristiti z njo.

V vprašanju, ali je avtor jugoslovanski ali inozemski državljan, je odločilna ona ura, v kateri se je prekršila avtorska pravica.

Če ima delo več avtorjev, zadošča za zaščito po tem zakonu (§ 1., točki 1. in 2.), da je eden izmed soavtorjev jugoslovanski državljan.

§ 3.

Za književna in umetniška dela po tem zakonu se smatrajo vse književnostne in umetnostne tvorine, zlasti:

- 1.) dela književnosti, t. j. lepe književnosti in znanosti;
- 2.) predavanja, govori, propovedi in druga podobna dela;
- 3.) glasbena dela z besedilom ali brez besedila;
- 4.) koreografska in pantomimska dela, katerih predstavljanje je določeno pismeno ali drugače;
- 5.) idejne skice, osnutki, načrti, zemljevidi, plastični predmeti, globusi, slikarski in risarski posli znanstvene ali tehnične stroke posebe, kolikor se smatrajo ta dela po svrhi, ki so ji namenjena, za dela likovne umetnosti;
- 6.) dela likovne umetnosti, kakor: dela slikarstva; vreznine (gravure) v kovini, lesu ali drugi tvarini in vsi izdelki grafične umetnosti; dela kiparstva, graverske in medaljerske umetnosti; arhitektonska in inženjerska dela; umetniška dela, uporabljena v industriji; osnutki in načrti vsake vrste za dela likovne umetnosti;
- 7.) fotografska dela;
- 8.) kinematografska dela, če je dal avtor delu originalen značaj.

§ 4.

Kinematografsko delo brez originalnega značaja uživa samo zaščito fotografskega dela.

§ 5.

Avtorska pravica obseza dela v celoti in njih podrine dele.

§ 6.

Pri predelavi, odnosno pri prevodu kakšnega dela obstoji predelovalčeva ali prevajalčeva samostalna avtorska pravica; pogoj pa je, da je avtor originalnega dela dovolil predelavo ali prevod (§ 22.).

Prav to velja tudi za književna in umetniška dela (§ 3.), ki se reproducirajo s kinematografijo ali s postopanjem, podobnim kinematografiji, ali z mehanskimi instrumenti.

Če pa avtor originalnega književnega dela, spisane in natisnjene v tujem jeziku, ne prevede tega dela v desetih letih v naš jezik ali če ga ne dovoli prevesti komu drugemu ter ga ne da v promet, ga sme prevesti v naš jezik vsakdo, ne da bi zahteval dovolilo od avtorja originalnega dela.

§ 7.

Zaščito po tem zakonu obdrži tudi ono delo, ki je že zaščiteno kot industrijski vzorec ali model.

§ 8.

Delo se smatra za objavljeno, ko postane v originalu ali reprodukciji dostopno javnosti z avtorjevo voljo ali z voljo avtorskopravnega upravičenca.

Delo je izšlo, če se da v promet z avtorjevo voljo ali z voljo avtorskopravnega upravičenca.

§ 9.

S tem zakonom se ne zaščitujejo:

1.) zakoni, naredbe, uradne odločbe in rešitve, pa tudi ne spisi, ki jih je izdelala uradna oseba za uradno rabo;

2.) poslovna naznanila, blagovni katalogi, cenovniki, izjave in navodila za uporablanje industrijskih izdelkov, novinarski oglasi, ki služijo potrebam domačega ali družabnega življenja, knjige za vpisovanje, beležnice in podobno; vendar pa se ščitijo, če jih je moči po obliki in vsebini smatrati za delo književnosti ali umetnosti;

3.) predavanja in govori na javnih skupščinah javnopravnih teles in na javnih skupščinah, sklicanih v politične namene, kakor tudi ne govori pred sodiščem ali drugim javnim oblastvom, izvzemši primer § 24.

§ 10.

Avtor (stvoritelj) dela je oni, ki je delo stvoril.

Za avtorja kakšnega dela se smatra, dokler se ne dokaže nasprotno:

1.) oni, čigar pravo ime je označeno na običajni način na posrednih izvodih dela; glede likovne umetnosti (§ 3., točka 6.) se smatra postavitelj znaka,

karakterističnega za tega avtorja, da je s tem označil svoje pravo ime;

2.) oni, ki se označi s svojim pravim imenom za avtorja ob priliki javnega predavanja, javnega predstavljanja, javnega izvajanja ali javnega razstavljanja dela.

Pri delih, ki so izšla anonimno ali psevdonimno, je izdajatelj ali prireditelj upravičen, izvrševati pravice, ki pripadajo avtorju, dokler se avtor ne ugotovi (§ 39.).

§ 11.

Če stvari več oseb delo s skupnim delovanjem, uživajo te osebe skupno nerazdelno avtorsko pravico. Z avtorsko pravico smejo razpolagati avtorji samo sporazumno; toda vsak avtor sme samostavno postopati zoper storjeno prekršitev avtorske pravice.

§ 12.

Del, sestavljenih iz samostanih prispevkov raznih avtorjev, ki so celota, se drži dvoja avtorska pravica; ona do celote, in ta gre osebi, ki je izdala celotno delo, in ona do posrednih prispevkov, ki gre avtorjem dotičnih prispevkov.

§ 13.

S prispevki, ki so izšli v novinah, časopisih ali drugih periodičnih delih (koledarjih, almanahih itd.), smejo njih avtorji svobodno razpolagati, če ni dogovorjeno kaj drugega.

§ 14.

Avtorska pravica prehaja na dediče. Zapadlostne pravice tukaj ni.

§ 15.

Avtor ali njegov dedič sme prenesti svojo avtorsko pravico celoma ali deloma s pogodbo ali z odredbo za primer smrti.

Prenesti je moči tudi avtorsko pravico do prihodnjega dela, ki se bo šele stvorilo.

Toda pogodbo, s katero se generalno prenašajo avtorske pravice do prihodnjih del ali do vrst takih del, sme po tem zakonu vsaka stranka vsak čas odpovedati. Odpovedni rok znaša, če se ni dogovoril krajši, leto dni. Stranke se ne morejo odreči odpovedni pravici.

§ 16.

Lastnina enega izvoda književnega ali umetniškega dela ne daje obenem lastniku avtorske pravice do tega dela.

§ 17.

Če se avtorska pravica prenese, ni oni, na katerega se je prenesla, upravičen, brez avtorjevega privolila izpremeniti ali skrajšati dela, njegovega naziva ali avtorjevega imena.

§ 18.

Avtorjevo ime ali avtorjev karakteristični znak sme postaviti na delo likovne umetnosti kdo drugi samo z avtorjevim pristankom.

Prepovedano je, postaviti ob razmnoževanju dela na razmnožek avtorjevo ime ali avtorjev karakteristični znak na način, ki bi utegnil provzročati zmote.

§ 19.

Če ima delo več avtorjev (§ 11.), pa eden izmed njih umre, ne da bi zapustil zakonske dediče, ter ni razpolagal s svojo avtorsko pravico, dokler je živel, ali če se eden izmed avtorjev odreče svoji avtorski pravici, pripade ta avtorska pravica soavtorju ali ostalim soavtorjem.

§ 20.

Avtorska pravica sama na sebi ne sme biti predmet izvršbe zoper avtorja in njegove dediče.

Samo oni dobiček, ki izvira avtorju ali njegovim dedičem (§ 14.) iz ukoriščenja dela, sme biti predmet izvršbe.

II. Vsebina avtorskih pravic.

§ 21.

Avtor ima izključno pravico, dajati svoje delo v promet, ga objavljati, razpravljati o njem javno na predavanjih, ga reproducirati in razmnoževati.

Dokler se delo ne objavi, gre avtorju izključna pravica, občinstvo obveščati o njem.

Avtorska pravica do gledališkega, glasbenega ali kinematografskega dela obseza tudi izključno pravico javnega prikazovanja in izvajanja.

§ 22.

V avtorjevo izključno pravico spadajo posebe:

- 1.) ponovna izdaja dela v prvotni ali drugi obliki;
- 2.) prevod v drug jezik;
- 3.) ponoven prevod v prvotni jezik;
- 4.) predelava dela iz ene vrste književnosti v drugo;
- 5.) izvlečki iz glasbenega dela (posebna izdaja), prireditve glasbenega dela za razne druge glasbene instrumente in razne pevske glasove;
- 6.) prenos dela na instrumente, ki služijo mehanškemu izvajanju glasov, zlasti na plošče, valje, trakove in temu podobno; potem pravica dovoliti, da se smejo prenesena dela javno izvajati s temi instrumenti;
- 7.) javno izvajanje ali prikazovanje književnega ali umetniškega dela (§ 3.) s kinematografijo, projekcijo ali na podoben način;
- 8.) prenos in javno izvajanje književnih ali umetniških del (§ 3.) na radio-električni način;
- 9.) reprodukcija in razstava dela likovne umetnosti;
- 10.) izvajanje po načrtu ali osnutku ali po zgradbi pri inženjerskih ali arhitektonskih delih;
- 11.) reprodukcija kinematografskih del (§ 3., točka 8.) v obliki drugega književnega ali umetniškega dela.

§ 23.

Dopušča se, reproducirati delo, zaščiten s tem zakonom, ki je bilo objavljeno ali je izšlo, če gre za

osebno izpopolnjevanje ali če ostane posnetek nedostopen javnosti in ni namenjen prodaji.

Vendar pa ni dopuščeno, postaviti zgradbo po zgledu sezidane zgradbe niti po osnutku niti po načrtu, najsi so se izvršile pri reprodukciji nekatere neznatne izpremembe.

§ 24.

Brez pristanka avtorjevega ali njegovega pravnega naslednika je prepovedano, razmnoževati in razširjati predavanja in govore (§ 9., točka 3.) v obliki zbirke, ki obseza samo ali v glavnem govore kakšnega avtorja.

§ 25.

Dopušča se, ponatiskovati članke iz novin in drugih periodičnih spisov v drugih novinah in periodičnih spisih, če se nanaša njih vsebina na aktualno politiko ali na verska, gospodarska in druga vprašanja, ki v širši meri zanimajo javnost, če ni avtor ponatiska izrečno prepovedal in če se zmisel članka ne izpremeni. Vir ponatiska se mora jasno označiti.

Ponatisk članka književne, znanstvene ali umetniške vsebine iz enega periodičnega spisa v drugem ni dovoljen, niti takrat, kadar ni prepoved izrečno označena.

Ponatiskovanje dnevnik novic in vesti o raznih dogodkih, ki imajo značaj običajnih obvestil tiska, s tem zakonom ni prepovedano. Vendar pa se ne smejo ponatiskovati v drugih novinah vesti, prejete na žični ali brezžični način, ki imajo označbo, da izvirajo od tujega korespondenta ali tuje agenture, preden mine 24 ur od prve objave. Tudi v tem primeru je treba vselej jasno označiti izvor vesti.

§ 26.

Dopuščeno je:

- 1.) doslovno navajati poedina mesta ali odlomke iz književnega dela, zaščitenega s tem zakonom, ki je bilo objavljeno ali je izšlo; uvrščeni odlomki pa vendarle ne smejo znašati nad tri strani originalnega književnega, odnosno nad eno stran originalnega glasbenega dela; nikoli ne sme znašati izposojeni odlomek nad polovico originalnega dela;
- 2.) uvrščati manjša književna dela, zaščiten s tem zakonom, ki so izšla, ali njih dele v zbirko, sestavljeno iz del več avtorjev, če je namenjena taka zbirka cerkvi, šoli ali pouku vobče, vendar pa za primerno nagrado.

§ 27.

Če se javno izvaja glasbeno delo z besedilom, se dopušča, razmnoževati besedilo, ako gre za književno delo manjšega obsega, ki je že izšlo, kakor tudi ako se razmnožuje zaradi plačljivega ali brezplačnega razdeljevanja med posetnike. Ta predpis se ne razteza na operna besedila ali na druga književna dela, določena že po vsebini in obliki za glasbena dela (operete, oratoriji itd.).

§ 28.

Dopuščeno je:

- 1.) navajati poedina mesta glasbenega dela, ki je že izšlo, v samostalnem književnem delu;

2.) uvrščati glasbena dela manjšega obsega, ki so že izšla, v zbirko, obsezajočo dela več skladateljev, če je določena za šole — izvzemši glasbene šole — vendar pa za primerno nagrado.

§ 29.

Dopuščeno je, dela likovne umetnosti ali fotografska dela, ki so izšla ali so trajno javno razstavljena:

1.) uvrstiti v samostalno znanstveno delo ali učno knjigo, določeno za šolski pouk, toda izključno zato, da se pojasnjuje besedilo;

2.) prikazovati s kinematografijo ali z optičnimi pripravami ob priliki znanstvenega ali poučnega predavanja.

V obeh primerih sme zahtevati avtor originalnega dela primerno nagrado.

§ 30.

Dopuščeno je, reproducirati dela likovne umetnosti (§ 3., točka 6.), če so trajno razstavljena na ulicah, trgih ali javnih vrtovih — s slikanjem, risanjem ali fotografijo — kakor tudi dajati dotične posnetke v promet.

Vendar pa se posnetek ne sme uporabiti v isto svrhu, ki ji služi original.

§ 31.

Uporabljati tuja dela po §§ 26. do 30. tega zakona je dovoljeno samo, če se na njih kaj ne izpremeni.

Če se po §§ 26. do 30. reproducirajo dela likovne umetnosti, so dovoljene izpremembe glede dimenzij ali one izpremembe, ki jih zahteva razmnoževalno postopanje.

§ 32.

Kdor uporablja tuje delo po §§ 26. do 30., mora navesti na jasen način vir, odkoder ga je vzel. Pri ilustracijah, uvrščenih v besedilo, je treba postaviti tudi ime ali znak, karakterističen za umetnika, če je tak znak tudi na originalnem delu.

§ 33.

Portreti, dela likovne umetnosti ali fotografije kakšne osebe se smejo dajati v promet ali javno razstavljati samo s pristankom portretirane osebe. Smatra se, da velja tak pristanek, če je dobila ta oseba za to nagrado. Po smrti take osebe in v dobi 10 let od dne njene smrti je treba pristanka sorodnikov. Za sorodnike se smatrajo tu preživeli zakonski drug in otroci, če pa teh ni, roditelji te osebe.

§ 34.

Dopuščeno je, brez pristanka, omenjenega v predhodnem paragrafu, javno razstavljati, prikazovati in dajati v promet:

1.) portrete, dela likovne umetnosti ali fotografije iz sodobne zgodovine;

2.) slike, v katerih se prikazujejo osebnosti kot dodatek kakšnega kraja ali kakšne scenerije;

3.) slike, ki prikazujejo zборе, sprevede in podobne dogodke, katerim so prisostvovala prikazane osebnosti;

4.) nenaročene portrete, dela likovne umetnosti ali fotografije, če je njih javno razstavljanje, prikazovanje ali dajanje v promet v višji prid umetnosti.

Vendar pa je to (točke 1. do 4.) dopuščeno samo, če se s tem ne krši opravičena korist dotične osebe ali po njeni smrti opravičena korist njenih sorodnikov.

§ 35.

Za svrhe pravosodja in javne varnosti smejo oblastva razmnoževati, javno razstavljati, prikazovati in dajati v promet slike poedinih oseb brez čigarkoli pristanka.

§ 36.

Za javno izvajanje opere ali drugih glasbenih gledaliških del z besedilom ali brez besedila je potreben samo pristanek avtorja glasbenega dela. To ne poseza v pravno razmerje med tem avtorjem in avtorjem gledališkega dela z besedilom ali brez besedila.

§ 37.

Zasebna pisma, dnevniki in zaupni zapiski, ki jih avtor ni namenil javnosti, se smejo objaviti samo z njegovim pristankom in s pristankom oseb, katerim so poslani. Po smrti koga izmed njih se smejo izdajati zasebna pisma, če ni umrlec ničesar odredil, samo s pristankom preživelega zakonskega druga in otrok, če pa teh ni, roditeljev te osebe.

III. Koliko časa traja zaščita avtorske pravice.

§ 38.

Zaščita avtorske pravice do književnega in umetniškega dela (§ 3., točke 1. do 6. in 8.), ki je bilo objavljeno ali je izšlo z avtorjevim pravim imenom (§ 10.), dokler je živel, prestane čez petdeset let od njegove smrti.

§ 39.

Zaščita avtorske pravice do književnega in umetniškega dela (§ 3., točke 1. do 6. in 8.), ki je bilo objavljeno ali je izšlo anonimno ali psevdonimno, prestane čez petdeset let, odkar je delo izšlo.

Če se naknadno v tem roku objavi avtorjevo pravo ime, se računi petdesetletni zaščitni rok po predpisih §§ 38. in 42. tega zakona.

§ 40.

Glede književnega in umetniškega dela (§ 3., točke 1. do 6. in 8.), sestavljenega iz prispevkov več avtorjev (§ 12.), se računi petdesetletni rok po predpisu § 38. ali § 39., kakor je pač avtor označen s svojim pravim imenom ali pa anonimno, odnosno psevdonimno.

§ 41.

Zaščita avtorske pravice do književnih in umetniških del (§ 3., točke 1. do 6. in 8.), ki so se objavila ali so izšla po avtorjevi smrti, prestane po § 38. čez petdeset let od avtorjeve smrti. Toda če so izšla ali so se objavila ta dela šele v poslednjih desetih letih zaščitnega roka, traja zaščita deset let, odkar je delo izšlo ali se je objavilo.

§ 42.

Zaščita avtorske pravice do književnih in umetniških del (§ 3., točke 1. do 6. in 8.), ki jih je stvorilo več avtorjev (§ 11.), katerih rok zaščite pa se računi od dne avtorjeve smrti, prestane čez petdeset let od dne smrti onega avtorja, ki je umrl poslednji.

§ 43.

Zaščita avtorske pravice do književnega in umetniškega dela (§ 3., točke 1. do 6. in 8.), ki ga je pripravila in izdala pravna oseba, družba, oblastvo, znanstven zavod ali javen institut, prestane čez petdeset let, odkar je delo izšlo.

§ 44.

Zaščita avtorske pravice do fotografskega dela (§ 3., točka 7.) prestane čez dvajset let, odkar je delo izšlo. Zaščita avtorske pravice do fotografskega dela, ki je izšlo po avtorjevi smrti, prestane čez dvajset let od avtorjeve smrti.

§ 45.

Rok zaščite avtorske pravice do kinematografskega dela (§ 3., točka 8.) se odreja po tem, ali je treba smatrati to delo za književno delo, za delo likovne umetnosti ali za fotografsko delo (§ 4.).

§ 46.

Pri delih, ki so izšla v več oddelkih, izdanih v raznem času, kakor tudi pri tekočih poročilih, listih in zvezkih se jemlje ob izračunavanju zaščitnega roka vsak oddelek, vsako poročilo, vsak list in zvezek za posebno delo.

Če se izdaja delo v zvezkih, ki sestavljajo celoto, toda izhajajo v raznem času, se računi zaščitni rok od dne, ko se izda poslednji zvezek.

§ 47.

Ko se računi rok zaščite avtorske pravice, se ne jemlje v poštev koledarsko leto, v katerem nastopi činjenica, odločilna za začetek dotičnega roka.

IV. Prekršitev avtorske pravice.

§ 48.

Kdor brez pristanka avtorjevega, njegovega pravnega naslednika ali drugega avtorskopravnega upravičenca (§ 10.) ali vobče brezpravno prisvaja ali ukorišča pravice, zaščitene s tem zakonom, pre-

krši avtorsko pravico ter odgovarja po običih kazenskih predpisih kakor tudi po posebnih predpisih tega zakona.

§ 49.

Kdor vedoma prekrši avtorske pravice, navedene v §§ 21. in 22. tega zakona, se kaznuje zaradi prestopka v denarju od 1000 do 60.000 dinarjev ali z zaporom od 1 do 6 mesecev.

V težjem primeru koristoljubja se smeta izreči obe kazni.

Tudi poskus se kaznuje.

§ 50.

Če ni delo že teže kaznivo po občem kazenskem zakonu, stori prestopok, kazniv po § 49. tega zakona:

I. kdor z namero varanja:

1.) označi tuje delo s svojim imenom ali z imenom drugega književnika ali umetnika;

2.) poda lažno prijavo v vpisniku avtorjev;

II. kdor dá v promet delo, dasi ve, da je lažno označeno.

Tudi poskus se kaznuje.

§ 51.

V denarju od 500 do 10.000 dinarjev ali z zaporom od 7 dni do 2 mesecev se kaznuje:

1.) kdor zoper predpise §§ 17. in 31. tega zakona vedoma izpremeni kakšno delo ali njegov naziv ali avtorjev naziv ali delo skrajša;

2.) kdor zoper predpis § 18. tega zakona vedoma postavi na delo likovne umetnosti avtorjevo ime ali njegov karakteristični znak ali postavi, razmnoževaje tako delo, nanje avtorjevo ime ali njegov karakteristični znak na tak način, da utegne nastati zmeta;

3.) kdor zoper predpis § 24. tega zakona vedoma razmnožuje ali daje v promet govore ali predavanja v zbirki;

4.) kdor zoper predpis § 25. tega zakona vedoma prenaša v druge novine novinarske vesti, prejete na žični ali brezžični način;

5.) kdor zoper predpis § 32. tega zakona vedoma opusti navesti ime avtorja uporabljenega dela in vir;

6.) kdor zoper predpis § 33. tega zakona vedoma daje v promet ali javno razstavlja dela, navedena v tem paragrafu;

7.) kdor zoper predpis § 34. tega zakona vedoma oškoduje opravičeno korist naslikane osebe ali njenih sorodnikov.

V težjem primeru koristoljubja se smeta izreči ena in druga kazen.

§ 52.

Prestopek, kazniv po § 51. tega zakona, stori tudi oni, kdor odda brezplačno ali za plačilo svoje prostore za tako predavanje, izvajanje ali prikazo-

vanje ali razstavljanje kakšnega dela, ki je s tem zakonom nedopuščno, če je vedel za to nezakonitost.

§ 53.

O prestopkih, navedenih v predhodnih paragrafi, sodijo sodišča, pristojna za prestopke iz kazenskega zakonika.

Sodišče postopa v primerih §§ 49., 51. in 52. samo na zahtevo oškodovane osebe; v primerih § 50. se preganja kaznivo dejanje po uradni dolžnosti.

Za oškodovano osebo je smatrati avtorja samega ali njegove pravne naslednike.

Avtorjevo moralno pravico zastopajo avtor sam in njegovi dediči. Če zastopajo avtorjevo moralno pravico dediči, so obstoječe akademije znanosti in umetnosti, univerze in književne in umetniške organizacije upravičene, čuvati avtorjevo moralno pravico pred civilnimi in kazenskimi sodišči.

Zaporne kazni v primerih §§ 49., 51. in 52. se izvršujejo po načelih § 92. zakona o tisku.

Denarne kazni se stekajo v fond, ki se ustanovi za podpiranje siromašnih avtorjev in njih rodbin.

Minister za prosveto je pooblaščen, izdati sporazumno z ministrom za finance pravilnik o ustanovitvi, sestavi in poslovnem redu tega fonda.

§ 54.

Na zahtevo oškodovane osebe sme kazensko sodišče razsoditi, da se morajo uničiti protipravno izdelane, prikazovane, javno razstavljene ali v promet dane reprodukcije, portreti, odnosno izvodi dela, kakor tudi orodje in priprave, ki služijo izključno za protipravno razmnoževanje: oblike, valji, plošče, kamni, trakovi i. dr. — nadalje da se morajo uničiti rokopisi, knjige, besedila, partiture, prepisane vloge; da se mora tiskovni stavek razmetati — četudi so omenjene stvari v lasti oseb, ki so sodelovale pri sestavljanju ali razširjanju, ali v lasti njih dedičev.

Če se dajo omenjene reprodukcije ali priprave izpremeniti, tako da se odstrani ali prepreči prekršitev avtorske pravice, ne da bi jih bilo treba uničiti, mora sodišče o tem razsoditi, ako lastnik prevzame dotične stroške. Tako je treba postopati tudi ob prekršitvi avtorske pravice do arhitektonskih del. Če pa se pri arhitektonskih delih ne dá izvršiti izprememba, ne da bi se morala ta dela uničiti, se ne more zahtevati izprememba in uničitev. V tem primeru razsodi sodišče na avtorjevo zahtevo, da mora plačati poškodovalec avtorju tudi posebno odškodnino za osebno oškodbo (§ 57., tretji odstavek).

Če obseza prekršitev avtorske pravice samo del dela, se nanašajo gorenji predpisi samo na dotični del.

§ 55.

Namesto tega, da bi se uničili predmeti, navedeni v § 54., odnosno del proizvoda, sme zahtevati oškodovana oseba, da ji je izročiti te predmete ali njih del proti povračilu stroškov za izdelavo.

§ 56.

Če se obtoženec ne obsodi, pa se vendarle ugotovi obstoj oškodbe v objektivnem zmislu, mora izreči sodišče na zahtevo oškodovane osebe, da je postopati s predmeti oškodbe po §§ 54. in 55. tega zakona.

§ 57.

Na zahtevo oškodovane osebe ji sme prisoditi kazensko sodišče tudi povračilo škode po predpisih kazenskega sodnega postopanja.

Povrniti je povzročeno škodo in pa izgubljeni dobiček.

Vrhu tega sme prisoditi kazensko sodišče oškodovani osebi na njeno zahtevo posebno povračilo za osebno oškodbo. Velikost takega denarnega povračila odredi sodišče po svobodnem preudarku.

§ 58.

Za gledališke in kinematografske predstave, koncertna in radiofonska izvajanja, javna predavanja in javne razstave, prirejene brez avtorjeve dovolitve, odnosno dovolitve avtorsko-pravnega upravičenca, mora plačati oškodovalec oškodovancu ves dohodek od neupravičenega izvajanja brez odbitka stroškov, izdanih zanje.

Če je bilo delo predstavljeno, izvedeno, odnosno razstavljeno z drugimi deli vred, se mora odrediti kot odškodnina sorazmeren del dohodka.

§ 59.

Tožilec sme zahtevati, da se sodba kazenskega sodišča objavi ob obsojenčevih stroških. Sodišče odloči o tem po svobodnem preudarku, pri čemer vpošteva osnovane tožilčeve predloge.

§ 60.

Oškodovana oseba (§ 53.) je upravičena, zahtevati pri civilnih sodiščih pred vloženo tožbo, pri kazenskih sodiščih pa po vloženi tožbi, toda pred izrečeno sodbo, da je predmete, navedene v § 54. tega zakona, zaseči in shraniti, kakor tudi to, da odredi sodišče vse, česar je treba, da se prekršitev avtorske pravice ne stori ali ne ponovi.

Pri protipravno prirejenih predavanjih, izvajanjih ali razstavah sme zahtevati oškodovana oseba, da je zapleniti dohodke in ji jih prisoditi v sodbi.

Zahtevnik mora dokazati:

- 1.) da se je njegova avtorska pravica že prekršila ali da se bo prekršila;
- 2.) da bi se brez gorenjih ukrepov težko dala povrniti preteča škoda.

Sodišče odloči o teh zahtevah, ko je predhodno zaslislalo nasprotno stranko; toda v nujnih primerih sme dovoliti zahtevane ukrepe tudi brez tega zaslivanja.

Zahtevniku se odredi rok za vložitev tožbe, če je ni še vložil. Če ne vloži tožbe v odrejenem roku, preklicuje sodišče odrejene ukrepe.

Sodišče sme odrediti na zahtevo nasprotno stranke ali po službeni dolžnosti, da zavaruj zahtevnik nasprotni stranki škodo, ki ji utegne nastati zbog odrejenih gorenjih ukrepov.

§ 61.

Nezavisno od vodilve kazenskega postopanja se sme zahtevati po § 57. tudi povračilo škode pri civilnem sodišču.

§ 62.

Oškodovane osebe, odnosno ustanove ali fond, označen v § 53., imajo pravico, zahtevati pri civilnem sodišču, da se ugotovi obstoj avtorskih pravic in da se prepovej njih nadaljnja kršitev. Obenem smejo zahtevati, da jim izrōči oškodovalec toliko, za kolikor je obogatel, tudi če ga ne zadeva nobena krivda.

Zahtevati pa smejo tudi izvedbo ukrepov, omejenih v §§ 54. in 55.

Stvarno pristojno za civilno pravno postopanje glede zahtev po tem zakonu je okrožno sodišče po § 46., točki 6., zakonika o sodnem postopanju v civilnih pravnih zadevah z dne 13. julija 1929. Dokler ne stopi to civilno pravno postopanje v veljavo, so stvarno pristojna za te pravde obstoječa zborna civilna sodišča prve stopnje.

§ 63.

Ukrepe, navedene v §§ 54. in 55. tega zakona, sme zahtevati oškodovana oseba ne glede na to, ali je poškodovalec kriv ali ne.

§ 64.

Pravica, vložiti kazensko tožbo po predhodnih paragrafi, zastara čez dve leti od dne, ko se je avtorska pravica prekršila.

§ 65.

Pravica, vložiti tožbo za povračilo škode, zastara čez tri leta od dne, ko je avtor zvedel za storilca dejanja in za nastalo škodo.

V vsakem primeru zastara ta pravica čez deset let od dne storjenega dejanja.

§ 66.

Zastaranje (§ 64.) teče od onega dne, ko je bilo dotično protipravno dejanje poslednjič storjeno.

§ 67.

Pri protipravnem razmnoževanju teče zastaranje (§ 64.) od dne, ko se je razmnoževanje dovršilo; če se je storilo razmnoževanje zaradi prometa, teče zastaranje šele od dne, ko se je dal ta razmnožek prvič v promet.

§ 68.

Zastaranje prestopka iz § 51., točke 5.), tega zakona teče od one ure, ko je bilo dotično delo prvič objavljeno.

§ 69.

Zahteva, ki se opira na § 51. tega zakona, se sme uveljavljati, dokler je kaj predmetov prekršitve.

Prehodne odredbe.

§ 70.

Ta zakon se uporablja tudi na književna in umetniška dela, stvorjena pred začetkom njegove veljavnosti.

Vendar pa se dejanje, storjeno, preden je stopil ta zakon v veljavo, ne more preganjati ne civilno ne kazenski, če je bilo takrat, ko se je storilo, dopuščeno.

Popolno zaščito uživajo tudi ona dela, ki doslej sploh niso bila zaščiteni ali so bila zaščiteni v manjšem obsegu kot po tem zakonu.

§ 71.

Ko se izračunava rok zaščite avtorske pravice, se jemlje v poštev tudi čas, minul od konca onega leta, v katerem se je dogodila činjenica, odločilna za dotični zaščitni rok, do dne, ko je stopil ta zakon v veljavo (§ 47.).

§ 72.

Če se je prenesla avtorska pravica celoma ali deloma na koga drugega, preden je stopil ta zakon v veljavo, ni smatrati ob dvomu za preneseno tudi one avtorske pravne pooblastitve, ki gre avtorju šele po tem zakonu.

§ 73.

V promet je dopustno dajati še nadalje izvode in posnetke, dovršene in izdelane na dovoljen način, pred začetkom veljavnosti tega zakona, toda samo, če se prijavijo s prošnjo prizadete osebe, vloženo v treh mesecih od dne, ko je stopil ta zakon v veljavo, občemu upravnemu oblastvu prve stopnje, zapišejo v poseben seznamek in opremijo s pečatom.

Obliko tega seznamka, vsebino vpisa, obliko pečata in izvršitev postopanja predpiše minister za prosveto sporazumno z ministrom za notranje posle.

§ 74.

Razmnožki in posnetki, doslej dovoljeni, toda po tem zakonu prepovedani, se smejo dovršiti, če so bili začetni, preden je stopil ta zakon v veljavo. Prav tako se smejo uporabljati priprave za razmnoževanje in reproduciranje, izdelane pred začetkom veljavnosti tega zakona, v ta namen še tri mesece od dne, ko je stopil ta zakon v veljavo.

Razmnožke in posnetke, dovršene in izdelane s temi pripravami, je dopustno tudi v bodoče dajati v promet, toda samo ob pogojih, postavljenih v § 73.

§ 75.

Gledališka in glasbena dela, ki so se izvajala z avtorjevo pooblastitvijo ali zato, ker ni bilo za-

konske zaščite, preden je stopil ta zakon v veljavo, sme izvajati prejšnji prirejevalec svobodno še v času enega leta od dne, ko je stopil ta zakon v veljavo.

§ 76.

Dokler ne stopita v veljavo kazenski zakonik z dne 27. januarja 1929. in zakonik o sodnem kazenskem postopanju z dne 16. februarja 1929., se uporabljajo na prestopke iz zakona o zaščiti avtorske pravice — kolikor ni specialnih predpisov v tem zakonu — obči predpisi kazenskega zakona in zakona o sodnem postopanju v kaznivih dejanjih, ki veljajo v območju pristojnega sodišča.

§ 77.

Ministrstvo za prosveto mora dajati na zahtevo sodišč strokovna mnenja in pojasnila o vseh vprašanih avtorske pravice, pokrenjenih v civilnih ali kazenskih sporih.

Minister za prosveto ustanavlja v ta namen poseben svet strokovnjakov izmed odličnih književnikov, umetnikov in pravnikov.

Člani tega sveta se postavljajo z ukazom za dobo petih let na predlog ministra za prosveto.

Sestavo in poslovni red sveta odredi minister za prosveto.

§ 78.

Pri ministrstvu za trgovino in industrijo se uvedejo vpisniki avtorjev anonimnih in psevdonimnih del, v katere se postavljajo vpisi po tem zakonu (§§ 10., tretji odstavek, 39. in 50., točka I., 2.).

Obliko teh vpisnikov in postopanje ob vpisu vanje odredi z naredbo minister za trgovino in industrijo.

§ 79.

Ko stopi ta zakon v veljavo, prestanejo veljati ti-le zakoni:

1.) zakon z dne 26. decembra 1895. o avtorski pravici do del književnosti, umetnosti in fotografij* (drž. zak. 1895./197);

2.) zakon z dne 26. februarja 1907. (drž. zak. 1907/58), s katerim se izpreminja zakon, omenjen v predhodni točki;

3.) zakonski člen XVI. iz leta 1884. skupnega hrvatsko-ogrskega državnega zbora.

Prav tako prestanejo veljati oni predpisi zakonov, ostalih v veljavi, ki nasprotujejo predpisom tega zakona.

* V tedanjem slovenskem prevodu: «zakon o stvoriteljski (avtorski) pravici na delih slovstva, umetnosti in fotografije». Op. ur.

§ 80.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, obvezno moč pa dobi, ko se razglasi v «Službenih Novinah».

V Beogradu, dne 26. decembra 1929.;
P. br. 33.449.

Aleksander s. r.

Minister za prosveto: Bož. Maksimović s. r.	Predsednik ministrskega sveta, minister za notranje posle, častni adjutant Njegovega Veličanstva kralja, divizijski general: Peter Živković s. r.
Videl in pritisnil državni pečat čuvav državne pečata, minister pravde: dr. M. Srškić s. r.	

(L. S.)

Razne objave iz «Službenih Novin».

Številka 15 z dne 21. januarja 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 16. januarja 1930.: Pomaknjen je iz 2. skupine I. kategorije v 2. a) skupino I. kategorije dr. Baltič F. Vilko, član državnega sveta.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 31. decembra 1929.: Upokojena sta po členu 1. zakona o postavljanju... državnih uslužbencev z dne 12. januarja 1929. Trost Janko, upravnik carinarnice v Ljubljani, in Rupel Jakob, carinski inspektor pri finančni direkciji v Ljubljani — oba v 1. skupini II. kategorije.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 10. januarja 1930.: Razveljavljen je po razsodbi državnega sveta z dne 26. oktobra 1929. ukaz z dne 17. septembra 1927., s katerim je bil Prekoršek Ivan, ekonom bolnice v Celju, pomaknjen v 2. skupino II. kategorije.*

Brošura, ki jo je prepovedano uvažati in razširjati. — Z odlokom ministrstva za notranje posle I. br. 735 z dne 13. januarja 1930. je prepovedano, uvažati v našo državo in razširjati v njej brošuro: «Kalvarija hrvatskog naroda ili: Kako ćemo napred», ki jo je izdala knjižnica «Slobodne Hrvatske» v Buenos Airesih, ker je njena vsebina naperjena zoper današnji red v naši državi.

Številka 13/V z dne 18. januarja 1930.:

Odločba ministra za finance z dne 10. januarja 1930.: Čabrski srez je izločen iz davčne uprave v Delnicah in pripojen k davčni upravi v Kočevju.

* Uradni list 106 z dne 17. oktobra 1927.